

dannede grundlag for landsrettens stedlige kompetence. Den stedlige kompetence skal afgøres efter forholdene ved sagens anlæg ved landsretten, og sagen vil således f.eks. efter omstændighederne skulle henvises til den byret, hvor sagsøgte havde hjemting ved sagens anlæg ved landsretten, selv om sagsøgte senere er flyttet. Hvis parterne er enige, kan de aftale, til hvilken byret henvisning i givet fald skal ske, og en sådan aftale er bindende for retten, jf. retsplejelovens § 245 (som ikke foreslås ændret). Hvis parterne ikke er enige om, til hvilken byret henvisning i givet fald skal ske, træffer landsretten afgørelse om henvisning ved kendelse, jf. princippet i retsplejelovens § 248, stk. 2, 2. pkt. Landsrettens afgørelse om henvisning kan i øvrigt træffes ved beslutning. Landsrettens afgørelse om henvisning eller om, at henvisning ikke skal ske, er som udgangspunkt ikke genstand for kære, idet Procesbevillingsnævnet dog kan tillade kære, hvis kæren vedrører spørgsmål af principiel karakter, jf. retsplejelovens § 392, stk. 2.

I tilfælde, hvor landsretten henviser en sag til byretten til fortsat behandling, fortsætter sagen på det stadi, hvor den var umiddelbart forud for henvisningen til byretten. Byretten vil skulle behandle sagen efter de nye regler om sagsforberedelsen og hovedforhandlingen, jf. lovforslagets § 1, nr. 86 og 87 (forslag til retsplejelovens kapitel 33 og 34). Byretten vil således bl.a. skulle fastlægge tidsrammerne for sagsforberedelsen, hvis dette ikke allerede er sket, jf. forslaget til retsplejelovens § 353, stk. 5, og § 354, stk. 1. Det vil bero på en konkret vurdering, hvori navnlig vil indgå de hidtidige forberedelsesskridt og det forventede videre forløb, om der er anledning til at holde et forbedrende møde, eventuelt ved anvendelse af telekommunikation, i henhold til den foreslåede § 353 i retsplejeloven.

Bestemmelsen berører ikke landsrettens adgang til også efter den 1. januar 2007 i medfør af retsplejelovens § 232 (som ikke foreslås ændret) at henvise en sag, der er anlagt ved landsretten inden udgangen af 2006, til byret, såfremt sagen efter de hidtil gældende regler skulle have været anlagt ved byret. Henviser landsretten i medfør af retsplejelovens § 232 en sag, der er anlagt før lovens ikrafttræden, til byret, behandles sagen ved byretten efter de hidtil gældende regler, således at der f.eks. ikke er mulighed for kollegial behandling.

Stk. 9 er en overgangsbestemmelse vedrørende de nævninger og domsmænd, der er udtaget for perioden 1. januar 2004-31. december 2007. Som følge af ændringen af retskredsene er det nødvendigt at danne nye nævninge- og domsmandslistor med virkning fra

ikrafttrædelsen af den nye retskredsinddeling den 1. januar 2007.

Det foreslås, at de nævninge- og domsmandslistor, der dannes med virkning fra den 1. januar 2007 i medfør af retsplejelovens §§ 68 og 74 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, 37 og 38), skal gælde til og med 31. december 2007, således at de nuværende lægdommerne i givet fald kommer til at virke i den 4-årige periode, de er udpeget for. De nye nævninge- og domsmandslistor dannes på grundlag af de grundlister, som kommunerne afleverede i 2003, eller på grundlag af de eksisterende nævninge- og domsmandslistor. De nye kommuner vil første gang skulle udarbejde grundlister i 2007 med henblik på udpegning af nævninger og domsmænd for en 4-årige periode fra den 1. januar 2008.

Stk. 10 angår beneficerede advokater ved byretterne, dvs. advokater, der er antaget til at udføre sager for parter, der har fri proces, jf. retsplejelovens § 336, eller til at beskikkes som offentlig forsvarer, jf. retsplejelovens § 733. Beneficerede advokater er antaget ved en eller flere bestemte byretter, og det er derfor nødvendigt i forbindelse med de foreslåede retskredsændringer at tage stilling til, hvilken af de nye byretter de nuværende beneficerede advokater skal knyttes til. Det foreslås, at en beneficeret advokat fra lovens ikrafttræden som udgangspunkt skal anses som antaget ved byretten i den nye retskreds, hvori den hidtidige retskreds indgår. Såfremt den hidtidige retskreds deles mellem flere retskredse, skal advokaten dog anses for antaget ved retten i den nye retskreds, hvor advokaten har kontor, eller som advokaten – hvis han eller hun ikke har et kontor i nogen af de pågældende retskredse – i øvrigt har sin nærmeste tilknytning til. Ved vurderingen af, hvortil advokaten har sin nærmeste tilknytning, kan der bl.a. lægges vægt på beliggenheden af advokatens bopæl eller kontor. For så vidt angår beneficerede advokater ved Københavns Byret foreslås det dog, at de skal anses for antaget både ved Københavns Byret og retten på Frederiksberg. Denne særregel for Københavns Byret er begrundet i, at en del af den nuværende Københavns Byrets kreds foreslås henlagt til retten på Frederiksberg. Det foreslås, at Justitsministeriet træffer afgørelse i tilfælde af tvivl om, ved hvilken ret en advokat skal anses for antaget.

Det bemærkes, at for advokater, der i dag er beneficeret ved flere byretter, skal reglerne i stk. 10 anvendes for hver af de nuværende retskredse for sig. En sådan advokat vil således fra lovens ikrafttræden skulle anses for antaget ved én eller flere af de nye retskredse alt afhængig af, om de nuværende byretter, hvor advokaten er antaget, indgår i samme nye retskreds, og –